

ABΔHPA

10220

2554

Geschichte der Abderiten

von
C. M. Wieland.

Erster Theil,
der das erste, zweite und dritte Buch
enthält.

Neu umgearbeitete und vermehrte Ausgabe.

Leipzig,
bey Weidmanns Erben und Reich. 1781.

И. Я. Е. Кал-ф 13-1922

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

καὶ Διομήδην ἀνυκτερίζας τοὺς γονοὺς ἡγναστὲ γέγων, καὶ ὑλίσσας πόλιν Ἀβδήρων παρὰ τὸν λαόν τοῦ διαγ-
 γαμένου Ἀβδήρων. τοὺς ἰσάουσι νομίσας εἰσὶν οὐδὲ ἰδω-
 νεν ». Σήμερον ὡρὸς τῆς ἀγῆτης ταύτης καὶ ἡ
 καρπία τοῦ ἔγγραφου, διασωθεῖσα ὑπὸ Λεγάτου
 Βυζαντίου καὶ τοῦ Ὁμοελάτου.⁴ Ὁ δὲ Πομπήιος Μέ-
 γας γράφει⁵ ὅτι τῆς ἐπομασίας ἔσχεν ἐξ ὁμωνύμου
 ἀδελφῆς τοῦ Διομήδους, βασιλεὺς τῶν Βισθόνων, ὁ δὲ
 πρόεδρος⁶ ἐκλήθηεν ὅτι ὁ Τηγεῖος ἐκλήθηεν ὑπὸ τῶν
 ἀρεταίων αὐτοῦ ἐν Κηφομενίων ^{μέλα το 656 π. χ.}
 ὡμίσει, ἡγούμενος συμπολιτῶν αὐτοῦ Κηφομενίων, ἢ Ἀβ-
 δηρα, ἄλλα, καταστράφηκε ^{ἐν τῷ μετὰ ὑπὸ ὁ-}
 μόρων Θρανίων, ἀποσφύδαται ἀπογοῦντος ^{ἐν τῷ 543 π.}
 θανάτῳ π. χ. ὑπὸ ἀποστόλου Ἰγνητίου ἐν τῇ ἐν Ἰω-
 νία πόλει Τέω, μὴ ἀνελθόντων τῆς δούλει τῶν
 Περσῶν, οἱ ὅσοι ἐκκαλεσθέντες ἐκτεῦθεν ἐκκαλεσθέν-
 ταν εἰς Ἀβδηρα ^{κατὰ Δραβυράτ} ἐπὶ τῶν χρόνων

4. Ὁμοελάτου. ^{ἐκ τῶν} II. 25 « πόλιν δὲ τῷ Ἀβδήρῳ ἀνίστηεν [ὁ Ἡρα-
 κλῆς] ἢ τὸ αὐτοῦ κατὰ τὴν καὶ ἀγῶν τῷ Ἀβδήρῳ μετέλατ ».
5. Pomp. Mel. B. II, 8... « Diomedis... et urbs, quam ro-
 tor eius suo nomine nominavit Abdera ».
6. Ἡρόδ. Α, 168 ... Τηγεῖος... οἰκονομῶντες ἐπὶ τῇς Θρανίαις καὶ ἐκταύ-
 ρα ἐκλήσαν ὡρὸν Ἀβδηρα, τῇ πόλει ταύτῃ Κηφομενίος Τηγεῖος ὑλισατο ».
7. Σερὰβ. II. 644 « Ἐδένδ' ἐστὶν Ἀναπύων, ὁ μετρητοῖς, ὅς οὐ Τηγεῖος
 τῇ πόλιν ἐκκλήσαντες, εἰς Ἀβδηρα ἀνώγειν, Θρανίαν πόλιν
 οὐ γέγοντες τῇ τῶν Περσῶν ὑβρίν ἀγ' οὐ καὶ τὸν ἐρηλα-
 ῖ Ἀβδηρα, κατὰ Τηγίων ἀνομία ».

τοῦ Ἀρεμπίου, τὰς ἀγῆτους ταύτας ἐραπονομήσαντες
 ὑπὸ ἀγῆτας οἱ ἐξῆς εἰς τοῦ γεωγράφου Διό-
 γνου χιόν.

Τῶν δὲ ἐνὶ θαλάττῃ νεκρῶν ἐπὶ πόλιν
 Ἀθήνα, αὐτὸν Ἀθήνην μὲν ἀπομακρύνει
 τοῦ καὶ ἡλικίου ἀπόλεον αὐτῆν, ὅς δὲ οὐκ
 ὑπὸ τῶν Διομήδους ὑπερὸν γενουμένων
 ἰσχυρῶς γὰρ ἔστιν. Ἰήιοι δὲ τὴν πόλιν
 συνώμισαν ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν Περσῶν.

ὣς « ἡλικία (ἡνίων) » μνημονεύεται ἢ Ἀθή-
 να καὶ ἀγῆτας καὶ ἐν τοῦτο ἡνίων, ὅτι ἡ-
 λιοι ἀπομακρύνονται ἐν τῶν ἐκ Ἀθηνῶν γεννηθέν-
 των ἡλικιῶν ἀνδρῶν.

Τὴν Ἀθήνα ὑπερῶσαν εἰς τοὺς Πέρσας, ἀποε-
 γαυρόντας καὶ τῶν ἡνίων διὰ Θράκης ὑπὸ τῶν
 Σέρων, ἀπ' οὗ ὑποκαρπύονται μετὰ τὴν ἡνίων αὐτοῦ
 δῶρα ἔχοντες ἀπομακρύνονται καὶ τοὺς βεβαιώσας τοῦ Ἡρο-
 δότου (H. 120). Ἀπομακρύνονται ὑπὸ τῶν ἡνίων
 ἀρχῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ, ὡς διαφανέστερον ὁ Διο-
 δότος, ὁ Θρασύβουλος ὁ τῶν ἡνίων ἀρχῶν
 ἀγῆτας εἰς Ἀθήνα ἀπομακρύνονται ὡς ἐν τοῖς δυνά-
 τωτοισι οὐκ ἐν τῶν ἐκ Θράκης. Ἐς οὐρα-
 να ἀπέρχονται τὰς συμμάχους καὶ δάσσαν πό-
 λιν ἀναγέρνεται καὶ ἢ Ἀθήνα ἀπομακρύνεται αὐτοῦ τοῦ 418 α.χ.

8. Διόγ. χιόν. Περσῶν. εἰ. 667-672.

9. Διόδ. XIII, 72, 2.

μῆρος τῆς συμπαχίας τῶν Ἀθηναίων¹⁰, οὕτως βραδύτερον
(τῷ 376) αἰμυλῶδες τὸν ἐπαληγόν αὐτῶν ταβύριαν εἰς
Θράκην ἀνηγεύσαντες τὴν πόλιν ταύτην ἐν τῶν ἐ-
πεδούλων βασίλειον. Οἱ καλαβαρόμενοι ὑπὸ τῶν Ἀθ-
ηναίων τοῖς συμπαχοῖς Ἀθηναίοις πόροι ἐλθούσιν ἀ-
νέστησαν ἐν δεινῶντε λαοῖσι, ὅσον πόσον δηλαδὴ ἐ-
βίβηται καὶ τὸ Βυβαντιον. τοῦδ' ὅσον μαρτυρεῖ τὴν συ-
μμενομένη καὶ οἰονομικῇ αὐτῇ τῶν Ἀθηναίων κα-
τὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

Κατὰ τὸ 363 π.χ. προσεχώρησαν Ἀθήναι εἰς
τὴν τῶν Μαντινέων συμπαχίαν, ἵδια προσηνδεύσας
προβόας καὶ δουκασίας, ἅς ὑπέβησαν ὑπὸ τῶν Τρι-
βυλλῶν. Ὑπὸ τὴν Μαντινέων, ἵδια αὖτε τοῦ
352 ἐλθόν, ἐπεισθὲν οὐκ ὀλίγη αὐτονομία τῆς πόλε-
ως ταύτης, ἢ πόσον βραδύτερον ἀναμνηστέον δι-
έληνται καὶ ἐπὶ Ρωμαίων, καὶ οἱ δεινωσάμενοι με-
γαλῶς κατὰ τὸ 140 ἐν τῶν καὶ αὐτῶν ἐνεργει-
ῶν τοῦ ἐπαληγόν Ὀπλεσίου, καὶ διεφείνηται ἡ
πολιτεία κατὰ τὸ 140 βασίλειον Κολυβίας Β'. κατὰ τὸ 166
π.χ., ὡς προσηνέει ἐν τῆς ἐχελύντος ἐπιγραφῆς, πε-
ριστρέφει ἡγεσία, δι' οὗ ἐλεφαντοῦνται οἱ ποταμοὶ τῆς
ὑπερσώμενης τῆς ἡγεσίας καὶ ἀποσταλμένους εἰς Ρώ-
μην ἀπεστέλλαι διὰ τὴν ἐπιτυχὴν συμφορὰν.¹²

10. Dit. Syl 3 157

11. Diodor. Isop. Bibl. IE, 36

12. Ὁρα ὡς ἀριθμὸν 5 ἐπιγραφῶν κατωτέρω.

Διελθὲν τὴν ἐαυτοῦ αὐτονομίαν ἢ νόμιμον ἢ κατὰ τὸν
 ὁρίων ὡ. γ. αἰῶνα καὶ ἐξευδέναν νόμον ἐμμελοῖ ὁ
 Πλάτων¹³, ἀναγέρχεται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τοῦ
 δευτέρου μ. γ. αἰῶνος Κλαυδίου τοῦ Πτολεμαίου¹⁴
 Ἀπορονεία, ἰδία περὶ τὴν διαχείριον τῶν δη-
 μοσίων, ἀπεδίδετο ἐν τοῖς Ἀβδηρίταις καὶ ἡ κατ'
 αὐτῶν ἐπὶ ἀσυνεσία καλὰν ἐκείνη ἐκείνη ἐν
 ὑπερβολῇ, ὥστε καὶ τὸ ἀσυνεχὲς «κατὰ τὴν ἡμετέραν
 ἢ νόμον αὐτῶν¹⁵, ὁ δὲ Κλαύδιος, ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ
 πρὸς Ἀντιόχον¹⁶, ἀναγέρχεται τὸ Ἀβδηρα πρὸς ἐνδείκναι
 τῆς ἀνομίας καὶ ἐνέχων τὴν ἐκείνην τοῦ Πτο-
 λεμαίου τὰ ἐλαττώματα διονυσίου ἐν τῇ ἐπιστολῇ, καὶ νυνὶ χρη-
 σιμὸν τῆς ἐφημερίδος ἐστὶν ὁ Ἀβδηρηνός». Ἐν τοῦ-
 τοῦ τὸ Ἀβδηρα ὑπὸ τὴν γενεάν τοῦ εὐγενεστά-
 του καὶ ἐν Ἀθήναις ἐκείνου τοῦ φιλοσόφου Πρωταγόρα,
 τοῦ ἐμφανέστατου φιλοσόφου Δημοκρίτου ὡς καὶ τοῦ ἑ-
 κατόμου καὶ ἀγῶνα συμφορῶν ἀνδρῶν¹⁷. Ὁρᾷ καὶ
 ἐν τῇ δυνάμει, ἢ ἀποβάλλοντος πρὸς τὸν μέγαν
 Ἀλέξανδρον οἱ Ἀβδηρίταις δεινύοντες οἱ δὲ ἦσαν ἐν

13. Plinii Nat. Hist. IV, 18 «Abdera libera civitas. sta-
 gnūm Bistonum et gens».
 14. K. Ptolem. Geogr. Bibl. Γ. sec. 10.
 15. Juvenalis x, 48. «O pater oculus calumpniis ἐν τῇ δυνά-
 μει καὶ αἶψα εἰσέρχεται τὸν Δημοκρίτου καὶ οἱ γενηθέντες
 «verrecum in patria».
 16. Cicero A. Atticus IV, 16, 6 «hic Abdera non tacente me» καὶ VII,
 7, 4 «id est Ἀβδηρηνός».
 17. Ἀρριανὸς seq. 48-49

τὸ τῶν γερόμενον Πορσίτητον »²⁰, ἦτο δὲ ἔδρα
ἐπισκοπῶν.

20 Cod. gr. 1411 fol 585 r. Πορσίτητον ».— Πη-
τιον τῶν Ἀβδῆρων, κατὰ διαγραφὰς ἐπὶ
τοῦ Πλεγαίου Βουλίου, ἦτο καὶ ὡς Πα-
τρια « ὡς Οὐρανὸς οὐκ ἔσθ' Ἀβδῆρων.
τὸ ἰδιόμοτον Πατριάρχης ».

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ